

طراحی، وقتی همه طراحی می‌کنند

مقدمه‌ای بر طراحی برای نوآوری اجتماعی

اتزیو مانزینی

مهدی مقیمی
عارفه واعظی

فهرست

۱۳.....	مقدمه‌ای بر ترجمه فارسی
۱۵.....	پیش‌گفتار مجموعه کتاب‌ها
۲۱.....	قدرتانی‌ها
۲۵.....	معرفی
۳۳.....	بخش ۱ نوآوری اجتماعی و طراحی
۳۵.....	۱ نوآوری بهسوی تمدنی جدید
۳۵.....	نوآوری اجتماعی
۴۶.....	سامانه‌های توزیع شده و تاب آور
۵۲.....	کیفیت‌های چندگانه‌ی پایا
۵۹.....	تمدنی نوظهور؟
۶۳.....	۲ طراحی در جهانی به هم پیوسته
۶۳.....	رسوم و طراحی
۶۹.....	حل کردن مسئله و معناسازی
۷۴.....	طراحی عام و طراحی حرفاًی
۸۲.....	فرهنگ‌های نوظهور طراحی
۸۸.....	نوآوری اجتماعی در طراحی
۹۵.....	طراحی، توصیفی جدید
۹۹.....	۳ طراحی برای نوآوری اجتماعی
۹۹.....	طراحی برای نوآوری اجتماعی چیست؟
۱۱۱.....	طراحی برای نوآوری اجتماعی چه‌چیزی نیست

داستان این کتاب بیش از ده سال پیش، در سال ۲۰۰۴، با یک پژوهشی پژوهشی با نام EMUDE (خواستهای نوظهور کاربران برای راه حل‌های پایا— Emerging User Demands for Sustainable Solutions) آغاز شد که سرمایه‌گذار آن کمیسیون اروپایی بود. اینجا برای اولین بار خود را در برابر پرسش نوآوری اجتماعی دیدم و درباره‌ی نقش طراحی در پشتیبانی و تقویت آن شروع به فکر کردم. لحظه‌ی حساس دوم در سال ۲۰۰۶ و با یک پژوهشی پژوهشی دیگر بود، پژوهشی CCSL (جوامع خلاق برای سبک‌های زندگی پایا— Creative Communities for Sustainable Lifestyles) که برنامه‌ی زیستمحیطی سازمان ملل متحد (UNEP) حامی آن بود و توسط وزارت توسعه‌ی پایایی سوئیس سرمایه‌گذاری شده بود که به من اجازه داد تا مشاهداتم از اروپا را به دیگر مناطق جهان گسترش دهم و نمونه‌های زیادی را در هند، چین، برزیل، کنیا و آفریقای جنوبی بیابم. لحظه‌ی مهم سوم، ایجاد شبکه‌ی طراحی برای نوآوری و پایایی اجتماعی (DESIS) در سال ۲۰۰۹ بود؛ این موضوع، آزمودن انگاره‌های اولیه‌ام را در پنهان‌های بسیار بزرگ‌تر از بافتارهای اجتماعی و فرهنگی ممکن ساخت.

هم زمان، وقتی که انگاره‌هایم را با پژوهه‌های مختلف در آزمایشگاه DESIS در پلی‌تکنیک میلان و دانشگاه‌های دیگری که فرصت کار در آن‌ها را داشتم (مدرسه‌ی پارسونز در نیویورک، دانشگاه تونگجی در شانگهای، دانشگاه جیانگنان در ووشی، دانشگاه هنرها در لندن و دانشگاه صنعتی شبه‌جزیره‌ی کیپ در کیپ‌تاون) مقایسه می‌کردم، اطلاعات جمع‌آوری شده و پیشنهادات ارائه شده در این کتاب، در سطوح مختلف شکل گرفتند. پس اولین تشکر قلبی من از همه‌ی استاید، معلمان، پژوهشگران و دانشجویانی است افتخار همکاری با آنان را داشتم.

پس از این تشکر دسته‌جمعی، باید از کسانی نام ببرم که همکاری با آنان تنگاتنگ‌تر بوده و بدھی فرهنگی من به ایشان بیشتر است: